

Hebreeën 7

Het is goed om te bedenken, dat de brief aan de Hebreeën gericht is aan Joodse christenen. Immers, Joden kennen alleen hogepriesters naar de ordening van Aäron uit de stam Levi.

Jezus is echter gesproten uit het geslacht van David naar het vlees. De Geest van God voorzag dit in Zijn wijsheid en de mysterieuze rol van Melchisedek, koning van Salem, priester van de Allerhoogste God, zonder begin van dagen of einde des levens, wordt hierdoor duidelijker.

Jezus is immers hogepriester geworden, terwijl Hij niet uit het geslacht van Levi was, maar uit het geslacht van David.

Dit wil de schrijver van de brief aan de Hebreeën aan de Joodse christenen – en mede daardoor ook aan ons – duidelijk maken. Om een goed inzicht te krijgen is het van belang, om eerst Psalm 110 te lezen: de profetie

van David over "de priesterkoning des Heren".

I Want deze Melchisedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, die Abraham bij zijn terugkeer na het verslaan van de koningen tegemoet kwam en hem zegende.

Salem is de oude naam voor Jeruzalem en boven genoemde ontmoeting tussen de geheimzinnige figuur van Melchisedek en Abraham is te vinden in Genesis 14:18/20 waar staat:

En Melchisedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste.

En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd. En hij gaf hem van alles de tienden. "

Melchisedek wordt priester van de allerhoogste God genoemd.

De Hebr. naam voor God de Allerhoogste is: "El Eljon" en dat is de eigennaam van Hem, de Allerhoogste, die overwinningen geeft over de vijanden, zoals God aan Abraham de overwinning gaf over de koningen, met wie hij in strijd gewikkeld was.

2 Aan wie ook Abraham een tiende van alles gegeven heeft, is vooreerst, volgens de uitlegging van zijn naam: koning der gerechtigheid, vervolgens ook: koning van Salem, dat is: koning des vredes.

Melchisedek: koning der gerechtigheid. In de naam Zedekia: de Heere is mijn gerechtigheid zit ook het woordje "zédek". Mélek is koning; Zédek is gerechtigheid.

Jerusalem: stad van de vrede.
Jeru is stad en Salem is vrede.
Koning van Salem: koning des

vredes. Prachtig dat deze Melchisedek koning was van het oude Jeruzalem.

3 Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens, en, aan de Zoon van God gelijkgesteld, blijft hij priester voor altoos.

Melchisedek verschijnt en verdwijnt in Genesis 14:18-20. Zijn raadselachtige herkomst kan alleen begrepen worden, wanneer bedacht wordt dat Melchisedek aan de Zoon van God gelijkgesteld is.

Niet de Zoon gesproten uit het geslacht van David naar het vlees, (Rom. 1:3) maar de eeuwige Zoon van God, zonder begin van dagen of einde des levens.

4 Merkt dan op, hoe groot deze is, aan wie de aartsvader Abraham een tiende gegeven heeft van het beste van de buit.

Hoe groot is deze Melchisedek!
Bij de beschrijving en

vergelijking van Hem rijst de figuur van de Christus op.

Wie anders dan het Woord, waarover Johannes schreef dat het bij God was en God was, is: zonder begin van dagen en einde des levens.

Wie anders dan Melchisedek, de koning der gerechtigheid, is Hij, waarover Paulus schrijft in Filip. 2:6 dat Hij "in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht.

Merkt dan op, hoe groot deze is! Zonder begin van dagen of einde des levens, aan de Zoon van God gelijkgesteld.

Hier worden Abraham en Melchisedek tegenover elkaar gesteld en Abraham wordt typisch Joods uitgebeeld als "de aartsvader Abraham". Melchisedek kwam het beste toe wat Abraham kon geven, namelijk het beste van de buit.

5 Nu hebben zij, die uit de zonen van Levi het priesterambt verkrijgen, volgens de wet wel

de opdracht tienden te heffen van het volk, dat is, van hun broeders, hoewel dezen uit de lendenen van Abraham zijn voortgekomen.

Levi is uit de aartsvader Abraham voortgekomen, uit zijn "lendenen". Hij was er als het ware bij toen Abraham tienden gaf aan Melchisedek.

De Levieten uit de stam Levi waren gerechtigd tienden te heffen uit hun broeders van de andere elf stammen. Weer wordt aan de christen-Joden duidelijk gemaakt het hogere priesterschap van Christus uit een andere ordening.

6 Maar hij (namelijk Melchisedek), die zich niet tot hun geslacht kon rekenen, heeft van Abraham tienden genomen en een zegen gegeven aan de drager der beloften.

Hier wordt Abraham de "drager der beloften" genoemd. Immers, hem gold o.a. deze belofte, dat uit zijn nageslacht alle volkeren der aarde gezegend zouden

worden zoals staat in Gen. 22:18.

Melchisedek zegende Abraham en daarmee ook ons uit de heidenen. Steeds weer zien wij het beeld van de Christus figuur schijnen uit de figuur van Melchisedek.

Zoals Melchisedek kwam met brood en wijn en Abraham zegende, zo komt ook Jezus tot ons in het Avondmaal met brood en wijn om ons te zegenen en te sterken. Brood is ook een beeld van het brood des levens en wijn van de Geest des levens.

7 Nu is het onwedersprekelijk, dat het mindere door het meerdere wordt gezegd.

Melchisedek zegende Abraham en Melchisedek als koning en priester van de Allerhoogste, is de meerdere van Abraham.

Door deze zegening is ook duidelijk, dat het priesterschap naar de ordening van Melchisedek hoger is dan het

priesterschap naar de ordening van Aäron uit de stam Levi.

8 En hier ontvangen sterfelijke mensen tienden, doch daar iemand, van wie wordt getuigd, dat hij leeft.

Onder Levi ontvangen sterfelijke mensen tienden. Maar Melchisedek, die zonder begin van dagen en einde des levens is, heeft een "onvernietigbaar leven" zoals vers 16 zegt.

9 Ja, om zo te zeggen, is zelfs Levi, die tienden heft, door Abraham aan het tiendrecht van een ander onderworpen.

10 Want hij was nog in de lendenen van zijn vader, toen Melchisedek deze tegemoet kwam.

De priesters en hun nakomelingen uit de stam Levi (die nog in de lendenen van Abraham waren) gaven als het ware tienden aan de priester Melchisedek.

11 Indien nu het Levitische priesterschap het volmaakte gebracht had (immers, daaronder heeft het volk de wet ontvangen), waarom was het dan nog nodig, dat een andere priester naar de ordening van Melchisedek opstond, van wie niet gezegd werd, dat hij naar de ordening van Aaron is?

Zowel in vers 11 als in vers 19 wordt gesproken over de wet, die het volmaakte niet bracht. Jezus kwam wel met het volmaakte als Hij in Mt. 5:48 zegt: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is".

Hij noemt dan eerst wat tot de ouden gezegd is: "Gij zult uw eed niet breken" maar komt dan met het volmaakte: "Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen, wat daar bovenuit gaat, is uit den boze."

"Zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem." Dat is het volmaakte.

12 Want uit een verandering van priesterschap volgt noodzakelijk ook een verandering van wet.

Daar de wet het volmaakte niet bracht, kwam Jezus met de wet der liefde, die Jacobus de volmaakte wet, die der vrijheid, noemt (Jac. 1:25).

Onder de volmaakte wet, die des Geestes, die der vrijheid, wordt men zalig in zijn doen, en iemand is zalig in zijn doen, als hij of zij het van harte doet, en niet omdat het moet (Jac. 1:25).

13 Want Hij, van wie aldus wordt gesproken (en die Hij is Jezus, hogepriester naar de ordening van Melchisedek) heeft behoord tot een andere stam (namelijk Juda), waaruit niemand met het altaar te doen had.

Onder de wet brachten de priesters uit de stam Levi offers op het altaar, en dat bloed van bokken en stieren reinigde mensen naar het vlees, dat wil zeggen: uiterlijk. Het bloed van

Christus reinigt innerlijk (Hb. 9:13/14).

14 Het is immers duidelijk, dat onze Here uit Juda is gesproten, ten aanzien van welke stam Mozes met geen woord van priesters gerept heeft.

Ook met deze woorden maakt de schrijver aan de christen-Joden duidelijk, dat door de komst van Jezus als hogepriester van een andere ordening, de vroegere voorschriften worden afgeschaft.

15 En nog veel duidelijker wordt het, als naar het evenbeeld van Melchisedek een andere priester opstaat.

Het wordt nog veel duidelijker zegt de schrijver, want let op de afkomst van Hem, die priester is naar het evenbeeld van Melchisedek.

16 Die dit niet geworden is krachtens een wet met een voorschrift betreffende vleselijke afkomst, maar

krachtens een onvernietigbaar leven.

Jezus, geen priester uit de stam Levi, maar priester met een onvernietigbaar leven en daarmee hogepriester in eeuwigheid.

17 Want van Hem wordt getuigd: Gij zijt priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchisedek. 18 Want een vroeger voorschrift wordt wel afgeschaft, als het zonder kracht en nut is.

Waarom waren deze vroegere voorschriften zonder kracht en nut. Omdat het slechts uiterlijke reiniging betrof terwijl Christus met het volmaakte kwam met als gevolg: innerlijke reiniging en herschepping.

19 (Immers de wet heeft in geen enkel opzicht het volmaakte gebracht) maar thans wordt een betere hoop gewekt, waardoor wij nader tot God komen.

De betere hoop die gewekt wordt, waardoor wij nader tot

God komen, is de nieuwe en levende weg, die Jezus als Voorloper voor ons ontsloten heeft. Die weg gaat door het voorhangsel, dat is zijn vlees, en die weg komt uit in het heiligdom (Hb. 10:19/20).

Wie daarom treedt in de voetstappen van Hem, die deze weg baande, komt nader tot God.

20 En in zoverre het niet zonder een plechtige eed plaats had (want genen zijn zonder eed priester geworden, 21 maar deze met een eed bij monde van Hem, die tot Hem sprak: De Here heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt priester in eeuwigheid).

Een nieuwe beschouwing wordt voor de ogen van de christen-Joden en voor onze ogen geschilderd: de priesters uit de ordening van Aäron werden zonder eed priester, maar deze priester uit de ordening van Melchisedek werd met een plechtige eed tot het eeuwige priesterschap aangesteld.

Die plechtige eed wordt genoemd in Psalm 110:4 waar staat: "De Here heeft gezworen en het berouwt Hem niet: Gij zijt priester voor eeuwig, naar de wijze van Melchisedek."

22 In zoverre is Jezus ook van een beter verbond borg geworden.

Een borg is een persoon, die zich voor een ander aansprakelijk stelt. Jezus is onze hemelse borg en advocaat, die altijd leeft om voor ons te pleiten.

23 En zij zijn in groter getale priester geworden, omdat zij door de dood verhinderd werden het te blijven.

24 Doch Hij heeft, juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan.

De hogepriesters van het oude verbond vormen een lange rij van opvolgers daar zij na hun dood werden opgevolgd door

hun oudste zoon. Echter, het hogepriesterschap van Jezus is eeuwig blijvend.

25 Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.

De woorden "volkomen behouden" geven een ontwikkeling in de tijd aan en die woorden betekenen ook, dat Hij volkomen kan verlossen, zalig kan maken, ja, volkomen gelukkig kan maken. Jezus als borg van een beter verbond kan ons volkomen gelukkig maken; Hij leeft altijd om voor ons te pleiten.

26 Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven.

Wat een verheven woorden: een hogepriester zonder schuld of smet! Heilig en iemand die de zonde nooit heeft gekend, omdat

men de zonde pas kent, als men die doet.

27 Die niet, gelijk de hogepriesters, van dag tot dag eerst offers voor zijn eigen zonden behoeft te brengen en daarna voor die van het volk, want dit laatste heeft Hij eens voor altijd gedaan, toen Hij Zichzelf ten offer bracht.

"Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem" 2 Cor. 5:21.

28 Want de wet stelt als hogepriester mensen, die met zwakheid behept zijn, maar het plechtige woord van de eed, die na de wet kwam, stelt de Zoon, die in eeuwigheid volmaakt is.

De hogepriester naar de ordening van Aäron moest naast de offers voor het volk, ook offers voor zijn eigen zonden brengen. Maar de hogepriester naar de ordening van Melchisedek is de volmaakte hogepriester, aangesteld in

eeuwigheid middels een plechtige eed van Jahwé.

En zulk een hogepriester hadden wij nodig: Eén die Zichzelf ten offer bracht en daardoor onze zonden niet meer zal gedenken (Hb. 8:12). Een hogepriester, die ons volkomen kan behouden en die altijd leeft om voor ons te pleiten.

Ook wij vormen een heilig priesterschap zoals 1 Petrus 2:5 noemt: " ... en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.

Door de Geest mogen ook wij geestelijke offers brengen, waartoe Jezus ons oproept in Lucas 9:23 waar staat: " Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij."